

ten gazdag. Számos jó minőségű import áru (terra sigillata) és helyben készített kerámiaedény, valamint mécsesek kerültek elő. A leletek között rengeteg az állatcsont, és viszonylag sok fém- és üvegtárgy is napvilágra került. Savariai viszonylatban újdonságot jelentenek az egy római kori bennszülött népcsoport által készített kerámialeletek. Az ásatás leletei túlnyomórészt a Kr. u. 1–2. századra keltezhetők, kisebb részük 3–4. századi. A feltárás során több megőrzésre érdemes épületmaradvány került elő.

PAP ILDIKÓ KATALIN – KISS PÉTER

378. Szombathely, Fő tér 15.

(Vas megye) Ró

2004. december 9-én a telek előtti úttestszakaszon közműárok ásását kezdték meg. Az útburkolaton É–D-i irányban egy kb. 2×3 m-es árkot nyitottak. A felszíntől kb. 120–130 cm-es mélységben római kori tegulás törmelékréteg jelentkezett kb. 30 cm-es vastagságban. A római törmelékréteg alatt bazaltburkolatú római útfelületet találtunk. A bazalt burkolólapok közül 5 darab in situ feküdt 154 cm mélyen, egymáshoz illesztve az árok É-i részén, és ehhez a felülethez tartozó bazalt volt megfigyelhető az árok déli metszetsfalában is. A közöttük lévő részből bolygatott helyzetű bazaltlapot emelt ki a markoló. Az út irányát a szonda szűkössége miatt egyértelműen nem lehetett megállapítani, de feltehetően a lelőhelytől délre korábban megtalált É–D irányú utca része lehetett. A kutatóárok DNy-i sarkában, a mai felülettől 2 m mélyen, római törmelékréteggel fedetten, nagyméretű, stokkolt felületű, legkevesebb 60 cm szélességű mészkő kváder feküdt. A helyhiány miatt nem tudtuk teljesen kibontani. A feltárt útfelületről, illetve az utcafelület fölül kiemelt földből tárgyi lelet nem került elő.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond régésztechnikus, Hódi Attila.

SOSZTARITS OTTÓ

379. Szombathely, Kozmán-kívüli-dűlő

(Vas megye) U, LT, Ró, Kö

2004. szeptember 27-én helyszíni szemlét tartottunk a tervezett lakópark helyén (hrs.: 0947/31). A lelőhely az oladi plató D felé lejtő szakaszán található, a 254,5–247,5 m szintvonalak között. A terület D, K (a város) és Ny (Mélykúti-földek-dűlő) felé is erősen lejt. A tábla K-i felének gerincén figyeltük meg és határoltuk le a lelőhelyet. Ez kb. a 250–247,5 m tszfm-ban helyezkedik el. Iránya szinte É–D. Hossza kb. 250 m, szélessége 100–150 m. Szétszántott objektumokat nem láttunk.

A területen legnagyobb mennyiségben DVK edénytöredékeket és ehhez kapcsolható teveli magkövet és ház-(tűzhely?), tapasztásdarabokat gyűjtöttünk. Ezek mellett kevés kelta, római kori és középkori edénytöredéket gyűjtöttünk.

ILON GÁBOR

380. Szombathely, Mátyás király utca 40.

(Vas megye) Ró

2004. február 11-én helyszíni szemlét végeztünk a területen (hrs.: 8842/1), ahol római leleteket találtunk. A 4×3 m-es helyiség falai mentén a kőművesek 50–55 cm szélességben falazási alapárkokat húztak 40–50 cm mélységben. Ekkor rongálták meg a római rétegeket. Tisztítás után a szelvény É-i oldalán egy K–Ny-i irányú falat lokalizáltunk, a hozzá tartozó agyagos szürkés járósínten pedig több égett paticsos felületet. A fal – a metszet alapján – több helyen kitermelt, és csak a sóderes kiszélesedése látszik. A déli oldalon az agyagos égett járósíntbe vágódott egy szürkés faszenes betöltésű szemetesgödör, melyben rengeteg kerámia és állatcsont volt (firmamécses, sávosan vörös festésű rovátkolt díszű sárga fazék-töredékek, szürke szemcsés keményre égetett fazék-, és korsótöredékek). A leletek alapján a jelenségek a Kr. u. 2–3. század derekára tehetők.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond régésztechnikus, Hódi Attila.

ILON GÁBOR

381. Szombathely-Olad, római katolikus templom

(Vas megye) Kú

2004. július 19-én az oladi templom (Márton Áron u. 55.) lábazati vakolatának leverése után helyszíni szemlét tartottunk. Az épület első pillantásra barokknak látszik. A betonlábazat leverése az épületet roncsolta. Szakszerűtlen, mivel a cement lehozta magával a téglák és a kövek külső profilját, így az egykori színezések megállapításának lehetősége végleg elpusztult.

A templom D–É tájolású. Ebben a formában semmiképpen sem lehet középkori. Lábazati fala a hajóban csatári kő és kézi vetésű, 3 modulusos téglából rakása kiegyenlítő sorokkal történt. Érdekessége volt a falnak téglaporos visszakövesedett mészkötőmbjei másodlagos felhasználásban. Szentélye íves, alatta kriptával, melyen egy szellőzőablak van D felé téglával berakva. A templom tornya rohonci hasított palás kőzet. Habarcsa is más, mint a templomhajóé. A körben levert vakolat alapján a templom hajója korábbi a szentélynél és a kriptánál, valamint a toronynál és a sekrestyénél. A látható részletek alapján a hajó az 1660-ban épült templom maradványa, melyről további információkat csak alapos épületkutatás után adhatunk. A szentély a kriptával 1795-ben épült. Az írásos adatokkal összevetve a falu 10. századi lehet. Temploma is lehetett az Árpád-korban. Templom körüli temetőjét a 19. század elejéig használták. A most látható töredékes részletek is az 1796-ban kialakult jelenlegi épületben korábbi részletekre utalnak. Derdák Ferenc geodéta szíves közlése szerint a templom az Arany-patakkal párhuzamos középkori út mellett van.

Munkatársak: Ilon Gábor, Pap Ildikó Katalin.

P. HAJMÁSI ERIKA